

[Arbejdsministeren]

eller en uddannelsesmulighed. Det kunne da tyde på, at socialdemokratiet mener, at det er positivt at give folk uddannelse.

Hvis det er positivt at give folk uddannelse, har jeg meget svært ved at forstå, at socialdemokratiet er imod nr. L 109, for hvad er det, forslaget går ud på? Det går ud på at give folk, der ikke er kommet i arbejde, efter at de har gennemgået et arbejdstilbud – nogle kommer i arbejde, andre kommer ikke i arbejde, det ved vi – en mulighed for at gennemføre en uddannelse eller starte som iværksætter og modtage dagpenge. De kan gennemføre en uddannelse i 1½ og op til 2 år uden at skulle stå til rådighed for arbejdsmarkedet og kan samtidig modtage en ydelse på samme niveau som dagpengene.

Jeg kan ikke forstå, hvad socialdemokratiet kan have imod nr. L 109. Jeg kan ikke forstå, at socialdemokratiet ikke vil stemme for dette lovforslag.

Man kan sige, at socialdemokratiets forslag er endnu mere vidtgående end regeringens, fordi man allerede inden første arbejdstilbud skal give et uddannelsesstilbud. Det må da selv ud fra et socialdemokratisk synspunkt være et skridt i den rigtige retning, at man laver noget med perspektiv i, at man giver folk mulighed for en uddannelse. Jeg synes ærlig talt, at socialdemokratiet jokker temmelig meget rundt i det i øjeblikket.

Der var en masse ting, hr. Kaj Poulsen ikke kunne forstå. Jeg ved ikke rigtig, om jeg har kræfter til at gennemgå dem alle sammen; jeg synes, det gik temmelig trægt i formiddags.

En af de ting, hr. Kaj Poulsen hæftede sig ved, var svaret på spørgsmål 214, hvor han sagde, at han ikke kunne forstå, at der stod, at 50 pct. af arbejdstilbudsmottagerne kom i arbejde, mens vi normalt regner med en tredjedel i arbejde, en tredjedel i ledighed og en tredjedel, der vandrer mellem ledighed og beskæftigelse. Det, vi siger, er, at en tredjedel – det er sådan set de samme tal, vi opererer med – kommer i arbejde, en tredjedel går ledige, men den tredjedel, der vandrer, deler vi op, og vi siger, at den ene del lægger vi over i ledighedsgruppen og den anden lægger vi over i beskæftigelsesgruppen. Det giver faktisk 50 pct. Derfor hænger de tal altså sammen.

Jeg vil sige med hensyn til det andet spørgsmål, at man faktisk kan blive bedre

stillet, således som aftalen ligger nu, end man er i dag, for hvis man i dag er på arbejdstilbud og ikke gennemfører det time-mæssigt, kan man komme i den situation, at man ryger ud af dagpengesystemet, når der er gået 2½ år, og så ryger man ind i det sociale system i stedet for.

Det vil man ikke gøre her. Hvis det drejer sig om en person, der delvis har gennemført et arbejdstilbud og måske har fået et supplerende arbejdstilbud – hvad hr. Estrup også var inde på – som alligevel ikke var nok, kan vedkommende blive i dagpengesystemet. Det vil faktisk være en fordel i forhold til de gældende regler. Derfor er det ikke udtryk for noget meget, meget negativt, at der måske vil være nogle, der allerede efter juli, når loven træder i kraft, kommer på de forlængede dagpenge. De ville ellers have været på bi-standshjælp, så det er faktisk en fordel for dem.

Socialdemokratiet siger, at det ikke ved noget. Det synes jeg er ret svært, når man har været med til at skrive under på 254 spørgsmål i arbejdsmarkedesudvalget.

Socialdemokratiet siger også, at det ikke ved noget, fordi tingene er blevet lavet om så mange gange. Ja men det er tingene faktisk ikke blevet. Der var en aftale mellem regeringen og det radikale venstre i efteråret. Den blev udmøntet i et lovforslag, som blev fremsat, så vidt jeg husker, den dag folkettingen tog hjem på juleferie.

Nu er der kommet nogle ændringsforslag fra mig til arbejdsmarkedesudvalget. Det er den ændring, der har været. Med de ændringsforslag fjerner vi – det indrømmer socialdemokratiet jo også ved at sige, at dem vil det undlade at stemme til – hele den diskussion, der har været om pukkelen og om, hvorvidt folk, fordi der ikke var et uddannelsesstilbud, med det samme kunne risikere at komme på de lavere dagpenge. Vi siger: o.k., loven træder i kraft 1. juli i år.

Vi fjerner også pukkelen ved at sige, at den kun omfatter personer, der ophører med et arbejdstilbud efter 1. juli 1985. De har mulighed for enten at køre videre på dagpenge eller at tage en uddannelse eller at gå i gang som iværksættere. Til gengæld har de fortrinsret til de ekstra uddannelsespladser, vi laver. Og så siger vi, at hvis vi går tilbage og ser på personkredsen før 1. juli 1985, kan man vælge mellem et arbejdstilbud og en